

25.

no 703
Univerzitetna knjižnica
Ljubljana

1897?

9. dec. 1898

Dragi bezgrihni gdi. Mária!

Nekam zastala je našino dopisto,
načje, kadar - upam - saj su u
si tudi brez pisem v duhu
soli blizu, da ni potreba
lepijeja s pisni.

Kuogo bi vam imel sporo-
citi o svojih razmerah,
a saj si sami prav lahko
mislite, da so težje. Pri
vl. Karadi' nimam pravice
"delokroja", ker sem u marti,
čem - svojih nazorov.
Niti v fejtouu mi ni mož,
no govoriti po svoje, ker
nimam sicer nes odbor
na vratu. Zelo sem spustil
vse in "sulin g volkovi".

Imeti hočijo filistrski list,
pa naj ga imajo! Naj mi
naj! Ostanem istak le
do aprila. Takrat moram
iti v vojaške za 6 mesecev,
tli se potem še vrnem
k "Harodu", ne vem,
veseli me prav nič.
Ako bi žene in Vidla
ne imel, pobegnem
danes na Dunaj.

To ljubljansko piv,
kjerje me mori, da ne
morete misliti kako!
Družbe nimam prav
na bene. V Trstu imate
vsaj par družin, ki
obinjele prijateljsko
tu mi ničesar. Vsak
živi za se.

In meni se tako pa,

Trebuš družine kakor
ribe vade - ali stiču
zrak. Pre~~h~~ družbe sem
bolan na duši in telesu. X
Tu ti ljubljanski
boji! Kako se mi gabijs!
Koliko osebnosti! Koli-
ko neumnosti! Koli-
ko ublastnosti! - Ne pa,
dajja le globura in
osvetljiva, nikdar
pa stvarna in dobra,
željna. V središču teh
globnežev, bedakov in
mogotcev pa moram
živeti jaz!! -

Ljudje, to se pravi:
pešica prijateljev mi
sveduje: "pajdi najraj, 49,
pravi izpite, postani
sam svoj!" - Dobro,

a kako, s iim ?? - -

Prometej sem
bivazam na Gubčiansko
skalo, kjer moram
poginuti, ako ne naj-
dem kuala Tezeja! -

Da v takih razmerah
ne delam ničesar za
se, je nemogoče. Ubit
sem, skratka. Veselja
nimam nobenega
več.

Najraje bi vedno
spal, saj v spanju
pogubim vse! - -

Tako, povedal sem
Vam, kar ste menda že
vedeli ali pa vsaj
slutiti. Potožil sem
Vam kot svoji prijatelj,
si in kolegiji,

a prosim Vas, da obdržite stvar za se! —

Vaš roman je torej zgodba iz Savinske doline — iz St. Paula — iz družine Zamierjeve! Ali Vas ni kar nič ostrašil boj proti meni? — Tudi Premača boje grobo sovražijo na Nohungskem, ker jih je v a. ž. nitni ponudbi "nasli", kal fotografirano!! —

Vicer pa morem reči, da Vas ubin dujem, ker dovolite Bežku solika in takih "korektur". Va mož irta, dostavljaj (!!), brise in spremeni nja, kjer bi bilo pisateljjevo delo — Vjavitka naloga.

In vendar nama Bežek prav
na bene estetske izobrazbe,
in vse, kar ve, je le
Tuje blago. Bežek veče
povsod na niasu ter
stori ovs, kar se mu
suflira. Sam zna le
— slovnico in Pletter,
Šinkar besedišk, — a
navzlic temu je njegov
slog tako pust, suh
in grčav, kakor niti
P. Pajkove ne! —

Le se ne kaj! „Slovnica“
je večinoma Mikuševa,
njegovega sourednika,
ki je najbolj „pazri“,
zelo „mikolovec“ na
svetu in ki žrtuje

za eno samo „novo“
narodno besedo zve,
sejem cel roman!! —

Za „Slovenko“ vam
objavljeni članki so,
stjem im beje. Krivo
vsem jaz, ampak g. Gut,
nik, ki mi se doslej,
ni preskrbel neč po,
datkov za životopis
pokojnice.

V prilogi vam pošiljam
Jesenkovo pesem,
ta za J. Stev. Zadašča,
v IV. pa gotovo videm
na vrsto jaz. —

Gospa Povikvarjeva
bi rada še kako igra.

113. Za Jos. Kone se vam kivan
Tako mi povzame

Pove pa ne kakšno! Naj
bi usaj malo namignila!
Sicer pa je težava
z izkunjem dram,
jaz sem letal dasti
skoli, a dobil le dve.
Prosim, pozdravite jo,
in naj mi sporoči,
kaj se želi! Kar morem,
rad storim. —

Sicer pa govori in
veseli!

Ako vidite kaj gov.
Mankoi, sporočiti ji
moj poklon! Vidite kaj,
de že 15. febr. v Mari,
bor. Tudi zanj se mi
no skrbi!

Zivela! Kaj vdan
Paulky